

10 آذر روز مجلس به پاس تکریم شهید مدرس

حرف اکثریت خائن مجلس که به کرسی نشست و رضاخان بالاخره شد رضا شاه، آیت الله مدرس را فرستاد به خواب برای تبعید تا انتقام مخالفتش را با تاسیس حکومت پهلوی گرفته باشد بعد اما، دو سال نگذشته از تبعید، کاغذی به آیت الله فرستاد که اگر پا پس بکشد از بازی سیاست و مثل خیلی از آخوندهای درباری، رام شود و سر به زیر، تفقد همایونی اعلی حضرت شاید شامل حالش می شود و دیگر مجبور نباشد غم دوری را تاب بیاورد.

حرف اکثریت خائن مجلس که به کرسی نشست و رضاخان بالاخره شد رضا شاه، آیت الله مدرس را فرستاد به خواب برای تبعید تا انتقام مخالفتش را با تاسیس حکومت پهلوی گرفته باشد بعد اما، دو سال نگذشته از تبعید، کاغذی به آیت الله فرستاد که اگر پا پس بکشد از بازی سیاست و مثل خیلی از آخوندهای درباری، رام شود و سر به زیر، تفقد همایونی اعلی حضرت شاید شامل حالش می شود و دیگر مجبور نباشد غم دوری را تاب بیاورد.

پیرمرد اما شانه بالا انداخت که « نه »، ترسی نداشت! مال و مکنتی نداشت که بیم از دست دادنش را داشته باشد، دارایی اش از دنیا مگر چه بود؟ کتاب هایش؟ همه را سپرده بود به ذهن؛ عصای سپید بی نقش و نگارش؟ تکیه گاه خدا بود بدون عصا هم استوار بود؛ لباس روحانیتش؟ ارزان ترین پارچه بود در آن روزگار که فقرا می پوشیدند.

این شد که آیت الله از سیاست دست برداشت، گفت اگر او را بکشند تا ابد آلوده دامن از این رسوایی می شوند و اگر زنده بماند، انتقام سختی از پهلوی می گیرد. شاه خشم گرفت، تبعیدش را ادامه داد و سال های دوری کش آمدند تا سرانجام از خواب او را به کاشمر فرستادند، مدرس اما مدرس ماند، نور چشم مردم بود و خیلی ها که حرف هایش را فهمیده بودند روزشماری می کردند که برگردد تا روز 10 آذر 1316 که با زبان روزه، به دستور رضاشاه شبانه شهیدش کردند و همان شب، به خاکش سپردند.

خورشید اما پشت ابر نماند. قتل آیت الله، همانطور که خودش هشدار داده بود، لکه ننگی شد بر دامن پهلوی و طعم تلخش زیر دندان ملت ماند تا وقتی که سال ها چرخ خوردند و تقویم ها عوض شدند، انقلاب به بار نشست، مجلس شورای ملی با حکم امام خمینی (ره) شد مجلس شورای اسلامی و بار دیگر در 7 خرداد 1359 کارش را از سر گرفت.

13 سال بعد، مجلسی ها برای به یاد ماندن اندیشه آیت الله مدرس، سرانجام در 23 تیر سال 1372 با تصویب ماده واحده ای، 10 آذر، روز شهادت ایشان را برای پاسداشت اندیشه و تکریم شرافتش در روزگاری که خیلی ها قابل خرید و فروش بودند، روز مجلس نامگذاری کنند تا یادشان بماند که هر کدام از اهالی ساختمان بهارستان باید به خودی خود، یک مدرس تمام عیار باشند، مجاهد، غیر قابل خرید و فروش و شهادت طلب.

مریم یوشی زاده - خبرنگار جام جم آنلاین